

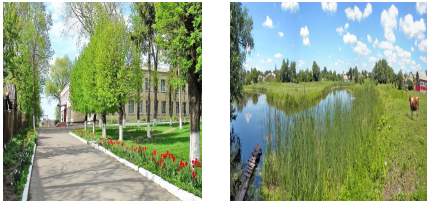
І. І. Губаль

Липовець

ЛИПОВЕЦЬ – село Хустського району [Закарпатської області](#). Знаходиться у Вулканіч. Карпатах (прилягає до сх. схилу гірського масиву Тупий і тягнеться до пд.-сх. схилу г. Клобук), на правому березі р. Ріка (бас. Дунаю), за 140 км від обл. центру та за 25 км від райцентру. Побл. села – знач. ліс. масив, пам'ятка природи місц. значення Липовецьке озеро, природне утворення «Казан» (раніше розташовувалося озеро), вулканічні червоні скелі «Великий чарлений камінь» та «Малий чарлений камінь». Через Л. протікає багато малих річок, зокрема Липовецький і Млинський струмки, що впадають у Ріку; є невеликий водоспад, кілька джерел мінерально-лікув. вод. Функціонує Липовець. шкіл. лісництво (закріплено 138 га лісу). Пл. Л. 8,73 км². За переписом насел. 1989, у Л. проживали 1453 особи; за переписом насел. 2001, – 1530 осіб; станом на 2016 – 1650 осіб; переважно українці, бл. 0,5 % – росіяни, молдаване та білоруси. Л. – одне з наймолодших сіл Хустщини. Тривалий час тер. сучас. села була присілком с. Липча (нині Хуст. р-ну). Сюди липчанці виганяли на літні та зимові стійбища худобу. На поч. 18 ст. у цій місцевості оселилися сім'ї Губаля, Гернешія, Бляшинця та Томища. Раніше струмки були повноводними потоками, на яких працювали 5 водяних млинів (один з них діє й нині). За переказами, назва села походить від потоку Липовецький, на березі якого росло багато лип. На поч. 20 ст. було 20 дворів. 1922 відкрито нар. школу. Навколишні землі до 1918 перебували у складі Австро-Угорщини. Від квітня 1919 – під владою Румунії, восени того ж року відійшли до Чехо-Словаччини. Від 1938 – під гортист.-угор. окупацією. У жовтні 1944 сюди увійшли рад. війська. Л. тривалий час підпорядковувався Липчан. сільс. раді. 1988 одержав статус гірського насел. пункту. Нині у Л. – заг.-осв. школа; Будинок культури, музей історії села, б-ка; амбулаторія. 1925 зведено дерев'яну Юріїв. церкву (1977 оновлено; збереглася донині), а 1998 – кам'яну Юріїв. церкву (діє громада УПЦ МП). Жит. займаються нар. худож. промислами, зокрема писанкарством. Місц. майстри створюють унікал. писанки: на білому яйці малюють пензликом різноманітні квіти та обводять їх чорною тушшю. Розвинений сільс. зелений туризм. Улітку багато мешканців Хуста та ін. насел. пунктів Хуст. р-ну у Л. збирають гриби. У селі – низка дач ужгородців. Сюди на відпочинок приїжджав президент України В. Ющенко. Протягом 2 р. у Липовець. школі вчителювала поетеса Миколая Божук, яка присвятила селу та навколиш. природі низку своїх поезій. Нині її іменем названо

вулицю. Встановлено пам'ятник воїнам-землякам, які загинули під час 2-ї світової війни.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Богданов О. На Закарпатті є «село тисячі струмочків» // Закарп. правда. 2010, 15 верес.;
2. Федака С. Населені пункти і райони Закарпаття: Істор.-геогр. довід. Уж., 2014;
3. Калинич М. Липовець – незвичайна історія села // Дзеркало Закарпаття. 2016, 15 квіт.

Покликання на статтю:

Липовець / І. І. Губаль // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-54753>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).